

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru meșterii:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1 an 16 franci, 1/2 an 8 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un gir garment prima-dată 16 bani, a doua-oară 12 bani a treia-oară 10 bani

Redacția și administrația: Strada Poplanei Nr. 15

Se prenumără la poște și librării.

În România

Abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Caroli Schulder București, strada Doamnei 23, etajul I.

Epistole neîncercate se refuză. — Manuscrise nu se însoțesc

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu la librăria „Tipografa”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weis Bernat și la loterie.

TRIBUNA

Inmormântarea D-rului Ioan Rațiu.

Comitetul central al partidului național român din Transilvania și Ungaria cu adâncă durere anunță, că iubitul său president

DR. IOAN RAȚIU,

fost avocat, vice-comite, deputat dietal etc. etc.

după scurte suferințe adormind în Domnul a trecut în lumea genilor poporului român în 4 Decembrie la 5½ ore p. m., în etate de 74 ani.

Rămășițele pământești ale reșosului vor fi depuse spre odihna veșnică Duminecă, în 7 Decembrie c., la 2 ore p. m., în grădina bisericești gr.-cat. din loc (Brückengasse nr. 7).

Sibiu, în 6 Decembrie 1902.

Memoria lui fie eternă și spiritul său pururea planeze asupra poporului nostru!

Camera deputaților din București și memoria D-rului Rațiu.

Camera deputaților din București a făcut memoriei Doctorului Rațiu onoarea, de care după cât știm, nime dintre ai noștri nu a mai fost împărțit.

Luând cunoștință despre încetarea din viață a marelui Român, camera României a eternizat în procesul verbal memoria lui și a hotărât a trimite familiei reșosului o telegramă de condolențe. Eată această prețioasă depeșă:

Doamnei Emilia Rațiu

Sibiu.

București, 24 Nov. (7 Dec.)

Adunarea deputaților în ședința din 23 Noembrie 1902, luând cunoștință de încetarea din viață a ilustrului domnului vostru soț, a votat înunanimitate propunerea de a exprima sentimentele ei de profund regret și condolențele pentru ireparabila pierdere ce ai încercat. Cu profund respect îndeplinește această misiune.

Președintele adunării deputaților, M. Pherechide.

Asfințit de soare.

(#) A apus și mândrul nostru stegar în pământ, a asfințit și el ca mândrul soare. Și după-cum soarele ce apune după culme de munte într-aleste cu unele sale raze creștine înalte, și pune în estă și uimire pe cei-ce cu drag îl privesc, astfel și Dr. Ioan Rațiu în ultimul moment al apunerii a mai înviorat odată cu vilva ființei sale culmile vieții noastre naționale, inimile românești.

Inmormântarea lui s'a prefăcut într-o pioasă și vrednică manifestare, care ori-cât de tristă, ori-cât de sfâșietor de dureroasă ar fi, a sgduit de nou, inimile românești, le-a scuturat din letargie și le-a ridicat fie și pe un moment la înălțimea aceea, la care ar trebui să fie neconținut într-o situație gravă ca și aceasta, în care ne aflăm.

Înalt, cum a fost mândrul nostru bătrân, și cu statul, și cu sufletul, și cu credința sa, în toată viața, nu se putea decât ca și înalte moarte sa blândă-tragică să ne înalte pe noi pe toți. Aceasta s'a dovedit la inmormântarea, care a încheiat în mod potrivit cursul grandios al vieții

marei bărbat. Cel-ce cu viața sa întreagă a făcut apostolia marilor idei, de neam susținătoare, a avut norocul de a nutri și cu moartea și cu inmormântarea sa același cult al ideilor și idealurilor naționale, pentru cari a trăit din fragede tinerețe până la dalbe bătrânețe.

Împrejurările, între cari s'a desfășurat inmormântarea, n'au fost favorabile împrejurările în tot decursul luptelor ce a susținut pentru poporul său —; căci de când închise ochii, vărșa neconținut fulgi de neașă pe pământ. Astfel mulți dintre cei-ce ar fi dorit poate să asiste la inmormântare, n'au plecat, ba și unii dintre cei-ce au pornit au întârziat. Cu toate acestea nu este colț românesc, care să nu-și fi manifestat participarea sa la marea durere a neamului întreg, și aproape fiecare centru mai de frunte 'și-a avut reprezentanții sei, ear' din celelate s'au trimis depeșă de condolențe și s'au depus cununi pe sicriu.

În șirul acestor manifestări se remarcă unanimitatea presei române într-o constatare vrednică înaltă și pilda de curat idealism, ce a dovedit-o reșosul în tot decursul vieții sale. Din această constatare nu detrage nimic, — ba după împrejurări o completează — atitudinea presei maghiare, care în felul ei obișnuit scrie despre marele bătrân ca despre „cunoscutul agitator”...

Mai mult decât toate acestea au ridicat nivelul pompei funebrele faptul, că ambii Metropoliți români, ambii șefi ai bisericilor românești din patrie, într-o rară și frumoasă armonie, s'au găsit lângă sicriul scumpului nostru defunct.

Metropolitul dela Blaj, I. P. S. Sa Dr. Mihalyi de Apșa, care-l număra pe reșosul între fii sei sufletești, ba ca membru în senatul și directoriul fundațiunii șulțane, îl avea între conlucrătorii și consilierii sei, nu a putut refuza rugarea îndurerei familiei de a serviși însuși serviciul funebrel, cu toate că multe agende arhiericești foarte importante avea pe aceeași zi. Și Escelența Sa necrutând nici o osteneală a alergat, înfruntând toate greutatele unei călătorii pe vreme de iarnă grea, ca să dea ultimul onor celui mai distins fiu credincios al bisericești sale.

Tot asemenea cu mare jertfă de sine a alergat și bătrânul metropolit Meșianu, ca să asiste la solemnitățile inmormântării vrednicului său contemporan, pe care a învățat a-l

prețui pentru înalta sa valoare, și a-l iubi pentru marea lui bunătate de inimă. Și n'a pregetat cărunțul prelat a asista lângă sicriul marelui defunct în tot decursul ceremonialului în biserica gr.-cat. până în ultimul moment când în ploaie de omet sicriul a fost depus spre vecinică odihnă în criptă, alături de mormântul lui George Barițiu și Baron Ursu.

Atitudinea plină de dragoste a celor doi Metropoliți a făcut o impresiune escelență asupra tuturor, ear' faptul că după inmormântare Metropolitul Mihalyi, cu întreagă suita sa, a făcut vizită Metropolitului Meșianu și a primit invitarea de a cina la ospitala sa masă, — a trecut ca veste îmbucurătoare din gură în gură, deșteptând adevărată mulțumire în inimile tuturor oamenilor de bine.

Și acum vin la momentul cel mai înalt al solemnităților: discursul funebrel, rostit de Dr. Aug. Bunea. Publicăm la alt loc întreg discursul acesta mareț, prin care oratorul a depus pe sicriul Doctorului Rațiu cununa cea mai strălucită și cea mai vrednică de vrednicia lui.

Dr. Bunea, recunoscutul bărbat viguros al națiunii și puternicul orator bisericesc, s'a întrecut pe sine însuși. El a pus figura D-rului Rațiu la toată serioșitatea situației, ce ni s'a creat prin pierderea sa, plin de o sacră indignare contra nimicnicilor veninoase ce ne-au corupt viața publică, ca un adevărat proroc al neamului nenorocit a sbiciuit fără cruțare, dar' just și cu demnitate, toate viciile inteligenței noastre de acum, cu deosebire însă calomniile ordinare, ce au făcut să suferă așa de mult inima cea mare românească, ce s'a rupt în sfârșit sub povara loviturilor crunte de tot felul.

În partea aceasta a discursului a fost ceva din accentul discursului cunoscut al împăratului Wilhelm contra socialștilor, calumniatori ucigași ai lui Krupp; numai că tărâia cuvintelor fulgerătoare, o dedea nu autoritatea maiestății împărătești, ci căldura convingerii și strălucirea argumentelor.

Discursul acesta — în care sentimentul creștin al preotului convins se contopește cu iubirea de neam a bărbatului național — a marcat într-un moment toată situația grozavă în care ne aflăm și a lăsat să se întrezărească și calea nouă ce trebuie să o luăm pe viitor, care nu este altfel decât calea cea veche a marilor noștri băbați, creșcuți în principile înalte și întăritoare ale moralei creștine. El va avea să dea mult de gândit acelor cari vor să scoată din criza generală, în care se sbate, cauza poporului nostru.

O, de l-ar fi putut asculta Dr. Rațiu, ce satisfacție ar fi avut! Atunci ar fi putut muri liniștit.

El însă nu l'a mai auzit. El a apus pe veci în mormânt. Mândru, superb, lin și grandios, a apus ca un soare, intraurind și cu asfințirea sa orizontul trist și întunecat al vieții noastre; dar' a apus și nu-l mai avem.

Când oare ne va mai răsări altul, ca el?...

Discursul funebrel

rostit la inmormântarea D-rului Ioan Rațiu, în 7 Dec. n. 1902 de

Dr. Augustin Bunea.

Drept ești Doamne, și toate lucrurile tale și toate căile tale sunt milă și adevăr și judecată adevărată, și drept judeci în veac.

(Cartea lui Tobia 3. 2).

Mai toți trecem în viață prin încercări atât de grele, încât în fața lor mintea stă în loc zăpăcită și inima este atât de cumplit isbită de valurile simțimentelor dureroase, încât stă să se rupă.

Dacă situațiile acestea se repețesc mai virtos atunci, când după muncă neîntreruptă și după sbuciumări și lupte mari și îndelungate pentru binele și fericirea neamului, în loc de odihnă și mulțumire, de dragoste și de recunoștință avem parte numai de amarăciune adâncă, inima noastră în sfârșit se rupe.

Așa s'a rupt și inima mare și nobilă a răstăzului în Domnul Dr. Ioan Rațiu, căruia astăzi îi dăm sdrabiți de înfruntare ultimul onor.

Aceasta inimă n'a mai putut purta asupra-și, cari cu atâtă urmă și au descărcat asupra-și în anii din urmă și mai virtos ranele ce li le-au înfipt cei din neamul său, dela cari a așteptat stimă și recunoștință. Când a văzut cum pisma, răutatea, egoismul și pul odinioară așa de verde și înflorit al vieții noastre naționale, stejarul puternic și măiestor, podoaba cea mai aleasă și mai înaltă din acest câmp a început a se usca și a se clătina și zi bună n'a mai avut.

Aripile vântului îi aduc deodată accentele melodiilor triste de prohod, cari răsună jalnic într-o casă depărtată, dar' lui foarte iubită, îi aduc vaetele nepoților sei, rămași orfani de tată, suspinele sfâșietoare ale soției și fiicei sale îndurerate, și când i se pără, că aude bruiși sunând sinistru pe coșciugul ginerelui său, atunci Dr. Ioan Rațiu, falnicul stejar, se frânge și se răstoarnă repede și pe neașteptate.

În clipa, când se astupă mormântul unui harnic fiu al bisericești și națiunii noastre, al inginerului Onoriu Tilea, ocrotitorul intereselor țărânimii române, se deschide alt mormânt, care așteaptă să primească în sinul său rece pe cel-ce poporul român și-l pusesse și-l avea în fruntea sa.

În fața acestei pravești sguduitoare pare-că mai bucuș ar ingenușchia și ridicându-mi ochii și mâinile spre cer, aş cere mângăere dela Parintele îndurătorilor, decât să turbur cu cuvintele mele sfârșitului durerii, care cuprinde inimile voastre, triști ascultători.

Cu atât mai virtos ar trebui să mă rog și să plâng în tăcere, că ceea-ce am putut face la mormântul lui Georgiu Barițiu și al Baronului David Urs, pretin și împreună lucrătorii și luptătorii lui Dr. Ioan Rațiu, starea sănătății nu-mi îngăduie să o fac, cum se cuvine, la mormântul acestui din urmă.

Și dacă totuși mă încumet a rosti câteva cuvinte, o fac cedând rugării, ce nu se putea refuza unei familii atât de distinse și amar încercate, și pentru ca după chemarea mea preotescă, să vă arăt și din cazul de față, că mai pe sus de judecata oamenilor sau a opiniei publice, de multe ori greșită, nemiloasă și neadeverată, și chiar nedreaptă, trebuie să fie o altă judecată, a lui Dumnezeu, o judecată, care să aibă toate însușirile, ce le-ați auzit din cuvintele lui Tobia: „Drept ești Doamne etc...”

Nu este de lipsă, să vă schitez viața lui Dr. Ioan Rațiu, pentru că dintr-o dată se vă convingeți despre adevărul enunțat acum. Ar fi și foarte greu, ba chiar cu neputință, a arăta, fie și numai în liniamente generale, trecutul lui bărbat, a cărui viață este is-

toria poporului român din Transilvania și Ungaria dela 1848 până în ziua de astăzi. Ar trebui să vă duc pe „Câmpul libertății”, ca să ascultați cum „și-a proclamat și reșosul națiunea română drepturile sale. Ar trebui să vă înfățișez toate furiile răboiului civil din 1848 și 1849. Ar trebui să descriu toți fiorii și toate speranțele, de cari era cuprins poporul român în timpul absolutismului; să vă conduc prin cabinetele celor puternici, ca să vedeți stăruințele lui Dr. Ioan Rațiu pentru convocarea dietei ardelenesti; să intrăm în această dietă și să ascultăm odată legiferându-se și în limba română la 1863 și 1864; să însoțim pe Dr. Ioan Rațiu cu petiția celor 1493 din 1866 la tronul Maiestății sale; să vă povestesc toate conferențele naționale dela 1881 încoace, petiția și deputația celor 300 la tronul domnitorului în 1892, și toate scenele dramatice, cari s'au desfășurat în sinul poporului românesc dela memorand până astăzi.

Aș trece însă departe peste marginile unei cuvântări, când m'as încerca a espune evenimentele legate de numele lui Dr. Ioan Rațiu. Dar' accentuez din nou, nici nu este de lipsă să o fac aceasta. În scopul, ce mi-l-am pus înainte, cu această ocaziune este destul, dacă voui ilustra cu câteva pilde adevărul, că judecata oamenilor sau a numitei opinii publice nu este în stare a aprea todeauna faptele noastre după înțelegerea ordinii sociale și morale trebuie să fie, trebuie să admitem judecata cea dreaptă și miloasă a lui Dumnezeu.

Vedeți cum e judecata oamenilor sau așa numitei opinii publice! Fiii aceleiași patrii, supuși aceleiași coroane apriează faptele și acțiunile unuia și aceluiași bărbat în chipul cel mai contrazictor. Unii admiră și laudă curagiul și statornicia, cu care Dr. Ioan Rațiu a continuat lupta pentru realizarea aceluia ideal, pentru care Micul Klein murî în exil, Petru Pavel Aron se topi ca o făclie în rugăciuni, posturi, milostenii și înfruntări de școală pe tronul arhieresc, și mulți s'angeră pe câmpul de răboiu și îndurări grele prigoniri. Alții, nemulțumiți cu patriotismul acela, care e „și-mi și deei și avutul și sângele pentru tronul regesc și pentru întregitatea teritorială a statului și gloria sfintei coroane, înferează pe același bărbat cu semnul trădării de patrie, îl consideră de dușman nu numai al statului, ci și al poporului românesc, fiindcă aduce pe acest popor în conflict cu tendințele moderne ale statului, și prin această lipsă de avantagiile materiale, ce i-le poate oferi contopirea lui în alt popor mai puternic, ca și când aceste avantaje ar fi mai de mare preț decât limba românească, mulți de frumose a decapului român, decât obiceiurile lui seculare, aspirațiile lui înalte și fericirea de a trăi și el alături de celelate popoare din patria sa și din lumea mare.

În consecvență cu vederile opuse, contradictorii, acum desfășurate, fiecare partid se încearcă a-și și executa sentința. Unii întemînă cu manifestări grandioase de stimă, venerațiune și alipire pe cel-ce a avut curajul a înfrunta ori-ce urgie și a le duce plânsorile la înaltul tron. — Alții strigă trădare, îi asediază și sparg casa, îi risipeș vatra, lângă care s'a născut, a trăit și a îmbătrânit în fericire, și îl fac să părăsească pe toți, pe cari l'a cunoscut și iubit și cari l'au cunoscut și iubit din fragedele lui tinerețe, și să-și caute alt adăpost, alt lăcaș, unde este greu a încopia nouă legături și pretinși și unde, după slăbiciunea firei omenești, unii mai bucuș se depărtează, decât se apropie de cel lovit de soarte.

Și se nu credeți, că acestea stări de plorabile și îngrijitoare, trebuie să se ivească

în mod necesar acolo, unde locuiesc mai multe popoare împreună și că între popoare deosebite nu ar putea exista dragostea și buna înțelegere.

Noi am văzut lucruri și mai îngrijitoare, săvârșite de oameni, cari erau conștienți lui Dr. Ioan Rațiu și după calitatea lor de supuși ungari și după limbă și naționalitate. Aceștia, ca astăzi îl sărbătoreau ca pe sublimul vîrteților cetățenești și românești, ca pe falnicul și nebiruitul stegar al poporului românesc, ca pe venerabilul president al partidului național românesc, ear' ca mîne 'l-au ocărît și 'l-au trînit prin noroiu și înjosîndu-l pe el, au înjosit neamul, ce el a reprezentat.

După acestea experiențe triste, mai este cineva între voi, trîști ascultători, care se mai îndrănescă a susține, că judecata oamenilor sau așa numita opinie publică este capabilă a aprea faptele noastre după vrednicia sau nevrednicia lor?

Eu cred, că nu! Ear' dacă ar fi cineva între voi, care ar fi sedus de credința comună, că ceea ce nu sînt în stare să facă contemporanii, va putea face *tribunul istoriei*, la care așa de des se apelează, atunci eu trebuie să declar, că pe lângă tot respectul, ce-l am față de cercetările istorice, serioase și conștincioase, numai atunci m'as încrede fărănicii o rezervă în dreptatea acelui tribunal, când Rușii și Francezii vor scrie într'aceiași formă despre Napoleon-cel-mare, și când istoriograful catolic și cel protestant vor avea aceeași părere despre Luther.

Cred deci a fi deplin lămurit adevărul, că oamenii cu așa numita lor opinie publică nu pot aduce judecată absolut dreaptă asupra semenilor lor. Avînd mințea mărginită, ei nu pot cunoaște toate elementele de lipsă la formarea unei judecăți drepte. Crescuți în prejudeții, sau în simpatii și antipatii față cu persoanele, ce cad sub judecata lor, conduși de interese cunoscut ori ascunse, au ochii minții foarte adese-ori împăianjiniți, așa încît nu pot vedea lucrurile în adevărata lor fire și culoare, și prin urmare nici nu le pot judeca după adevăr și dreptate.

Dar' după adevăr și dreptate însă togează sufletele noastre, de când există omenirea. Pentru adevăr și dreptate și-au jertfit toate plăcerile vieții și chiar și libertatea și sângele cei mai buni, cei mai aleși fii ai neamului omenesc.

Am văzut deci în contra Creatorului, că oamenii și judecata nu se pot afla nicîiri, căci am presupune, că Dumnezeu a sădit în noi un dor nestîns după un lucru, ce nici-odată nu se poate ajunge în perfecțiunea sa.

Trebuie prin urmare să se afle și adevărul și dreptatea nu în oameni, ci numai singur în Dumnezeu.

Toată ordinea socială și morală s'a susținut totdeauna și se susține și astăzi prin aceia, cari în toate acțiunile lor sînt conduși de principiul, că există o ființă înfinită, atot, știitoare, ale cărei judecăți sînt milă și adevăr și dreptate în veac.

Înainte acestui Judecător mare stă acum și Dr. Ioan Rațiu.

Dacă nimenea nu trage la îndoială, că iubirea deapropelului este un semn al iubirii de Dumnezeu, și că cu cât iubește cineva mai tare pe deapropiele sîu, cu atât dovedește mai mare iubire față de Creator; dacă mai departe Mîntuitorul lumii prin vîrsarea sîngelui sîu pentru toți oamenii ne-a dat pilda cea mai perfectă despre iubirea sa față cu Dumnezeu Tatăl, și ne-a învățat, că celui ce iubește mult, mult 'i-se eartă, atunci trebuie să avem bună încredere, că marele Judecător nu va respinge dela sine pe servitorul sîu Dr. Ioan Rațiu, tocmai pentru dragostea, ce acesta a arătat - o nu numai cătră cei de un sînge cu el, cătră un popor întreg, jertfindu-și pentru el cele mai prețioase bunuri pămîntesti și prin aceasta dînd dovadă despre iubirea sa cea mare față cu Dumnezeu.

Dar' dacă acest gând mîngăitor străbate astăzi ființa noastră, a celor ce ne-am adunat în jurul acestui sicriu, nu pot lăsa aceasta ocaziune, fără a pune întrebarea, că cu ce vom fi îmblânzi noi pe Dumnezeu, pe care atât de des 'l-am vîtmăat cu pécatele noastre nenumărate? Au doară cu invidia și rîutatea noastră, isvorul atîtor certe, calumni și prigoniri între cei din clasa cultă a poporului nostru? Au doară cu pofta noastră de mîrire deșeartă, de plăceri trecătoare sensuale? Au doară cu stoarcerea și exploatarea bietului popor, pentru - ca să avem cu ce ne mulțămim patimile rele și coperi cheltueile unui lux nebul? Au doară cu născocirea de defecte neexistente, și cu esagerarea micilor scăderi în bărbății, cari se erpau pentru binele poporului românesc, pentru - ca prin aceasta apucătură să ascundem lășitatea noastră, sau să motivăm neparticiparea noastră la acțiunile pentru

întărirea neamului nostru? Au doară prin scandalul, ce-l dăm în continuu țărînimii noastre, când îi cercetăm așa de rar bisericile, îi respectăm așa de puțin obiceiurile bune și folositoare, și nu-i dăm nici un ajutor la susținerea instituțiilor ei culturale?

Cu astfel de scăderi, pécate și vîrți prezentarea noastră înaintea marelui Judecător trebuie să ne înspăimînte. De aceea pînă când nu este tîrziu, să ne întoarcem la Dumnezeu și la virtuțile cele adevărate ale religiunii creștine, ear' dela marele defunct Dr. Ioan Rațiu să luăm pildă de iubire de neam, de abnegațiune și de jertfă pentru fericirea lui.

Acesta ar fi cel mai frumos omagiu, ce 'l-am aduce figurei mărețe, care ne părăsește și care pe când își ia prin graiul meu rămas bun dela soție, fice, rudenii, amici, soți de luptă, și dela toți cei de față, împloră binecuvîntarea înalt Prea Sfințitului Arhiepiscop și Metropolit Victor, care la dorința ferebinte a familiei nu 'și a pregetat a îndeplini funcțiunea sacră a înmormîntării.

Primește, Doamne, în locașurile sfinților tîi, sufletul fratelui nostru Dr. Ioan Rațiu. Amin.

Inmormîntarea.

Amăsurat marelui răposat și a însemnatului rol ce a jucat în viața noastră națională, înmormîntarea a fost de o pompă deosebită și s'a dezvoltat în o frumoasă manifestare națională.

Splendoarea funerariilor s'a ridicat cu deosebire prin prezența Excel. Sale metropolitului *Mihályi*, ca pontificant la serviciul funebru și a ilustrilor sale suite, apoi prin participarea E. Sale a metropolitului *Mejtanu*, a vicarului, ilustr. domn Dr. *I. Pușcariu*, comitetului național, consistorialității și a altor mulți onorațori și fruntași valoroși ai poporului nostru.

Eată altfel întreg raportul nostru:

Catafalcul.

Spațiosul salon din etajul prim al locuinței mortului deja de Vineri a îmbrăcat lagubra haină.

Frumoasa coloratură a păreților a dispărut sub draperia neagră. În mijlocul salonului se înalță catafalcul, pe care e așezat sicriul de metal purtînd adăscul *Delida lumină* a unei duzi a mortului. Sicriul este acoperit de numeroase cununi, dintre cari afară de cele ale familiei remarcăm următoarele: Dela fostul ministru *Take Ionescu*, o superbă cunună de frunze naturale de lauri, stejari și palmieri cu pîntecă tricoloră purtînd inscripția: *Take Ionescu - Lui Dr. Ioan Rațiu*.

Cunună de lauri, stejari și palmieri cu tricolor purtînd inscripția: *Mult regretatului președinte. Comitetul partidului național*.

Cunună admirabilă de trandafiri, garoafe, mîsoșii și alte flori naturale cu lată pîntecă violetă avînd inscripția: *Neîntrînului luptător. Românii din Munții Apuseni*.

Cunună din partea *»Tribunei»* și *»Foaii Poporului»* cu inscripția pe tricolor: *Mult regretatului Președinte*.

Cunună de flori naturale cu inscripția: *Damele române din Abrud Președintelui partidului național*.

Cunună frumoasă de flori artificiale: Doctorului Rațiu. *Dr. Amos Frîncu*.

Cunună de flori cu inscripția: *Clubul național român din Arad*. Lui Dr. Ioan Rațiu.

Cunună din partea *Eforiei școlare române din Turda*, cu inscripția: *Fostul lui President Dr. Ioan Rațiu*.

Din partea inteligenței române din Turda și jur: *»Presidentului Dr. Ioan Rațiu»*.

Cunună de flori naturale: *»Arieșana»* Membrului fondator și fostului president.

Cunună de flori naturale: *»Dorina și Iuliana Corotanu, Iubitului Tăicuș»*.

Cunună din partea *Românilor din Lugoj* cu inscripția: *»Neuitatului Președinte»*.

Din partea clubului electoral român din comitatul Cojocna: *»Meritatului președinte Dr. Ioan Rațiu»*.

Frumoasa cunună artificială cu tricolor purtînd inscripția: *Memoriei D-lui Rațiu. Omagiu și recunoștință. Tinerimea universitară din Cluj»*.

Cunună de flori artificiale cu tricolor. Inscriptia: *Tinerimea română din Sibiu. D-ului Rațiu*.

Frumoasă cunună de flori naturale: *Adoratului Dr. Ioan Rațiu. Dr. Octavian Rus»*.

Din partea *tinerimii române din Brașov*: *»Marelui luptător Dr. Ioan Rațiu»*.

Dela Dr. *Szombathelyi Gabor* din Cluj.

Familia *Hargan Sibiu*: *»Scumpului amic»*.

Cunună de flori naturale cu tricolor dela *»Românii din Brașov. Presidentului partid. naț.*

Cunună de flori naturale cu tricolor dela *»familia Saligni București*.

Cunună de flori artificiale dela *»Zoe Virgil Arion»* Doctorului Rațiu.

Afară de aceste au mai sosit încă multe alte cununi.

Condolente.

În decursul zilei de Sămbătă, dar' mai ales Duminică s'au prezentat mai multe deputațiuni spre a exprima conlențele familiei decedatului care încercase o îndoită lovitură. Pe rînd s'au prezentat deputațiunea familiei Rațiu; a băncii *»Arieșana»* a Eforiei școlare, a Clerului gr.-cat. sosită toate din Turda. Deputațiunea *Românilor din Bistrița* condusă de dl *R. Tripo*. Deputațiunea comitetului partidului național care prin rostul d-lui vicepresident *George Pop de Băsești* între lacrimi ferbinți 'și a exprimat adăno durere pentru pierderea neînfrîntului luptător. Deputațiunea tinerilor de aici condusă de *Atanasie Boiu*, deputațiunea tinerimii universitare din Cluj; cea a meseriașilor din Blaj. Între multele deputațiuni s'a prezentat și octogenarul căpitan *Stejar* care cu multă greutate urcînd scările ajuns în casa răposatului cu voce înecată zise:

»Am venit să îscălesc și eu atestatul de onoare, admirațiune și de recunoștință ce îl dă neamul întreg. Un asemenea moment pătrunzător ne oferi so sîrea d-lui canonic Dr. A. Bunea, care înconjurat de clericii din Blaj ingenunchiă înaintea catafalcului și pronunță o scurtă rugăciune.

Serviciu funebru.

Spre întîmpinarea Excelenței Sale d-lui Metropolit *Victor Mihály de Apșa*, care avea să sosească cu trenul dela ora una și un sfert au ieșit la gară membrii comitetului național în frunte cu dl vicepresident *George Pop de Băsești*. Excelența Sa sosit în pace, șirul de trălului din strada *Schewis* unde corporațiunii, deputațiunii din loc și jur aștepta începerea cîeremonialului funebru.

La ora două Excelența Sa asistat de canonicul *Dr. Isidor Marcu*, dl *Dr. E. Dăianu*, protopopul Clujului, *Nicolas Togan*, adm. protopopesc *Arșenie Bunea*, *Aurel C. Domșa*, apcl de diaconii *Iunie Brut Micu* și *Iacob Popa* sîntîște mortul, și sicriul este ridicat spre a fi așezat pe carul mortuar.

Cortetul.

În fruntea cortetului pornește corul teologilor din Blaj. condus de profesorul de cant *Aron Papiu*, căruiă îi urmează preoții celebranți. Apoi Excelența Sa Metropolitul cu Dr. Marcu în tr'o trăsura închisă, primul car în cărcat cu cununi și carul funebru cu sicriul purtînd pe răposatul. În mai multe trăsuri urmează membrii familiei, metropolitul *Ioan Mejtanu* cu vicarul *Dr. I. Pușcariu*, membrii deputațiunilor, cetățenii Sibiului, deputațiunea de 22 de țărani din Săliște, cea din Orlat și încă un șir lung de trăsuri.

Lungul cortet percurge strada *Sevis*, a Cîrnădiei, Piața mare și se îndreaptă spre biserica gr.-cat. unde ajunge la orele 3.

În biserică.

Tinguire sunau clopotele, pare-ă și ele ar plînge, când sicriul a fost dus în biserică și așezat în fața altarului. Arhierul cu suita păreau emoționați, fețele tuturoră triate, pentru-că împreună cu mortul nu ni's'a dus în pămînt numai presidentul, Românul, tatăl de familie, prietenul, — s'a îngropat cu el fala unor vremi glorioase, — purtătorul de steag, și pe un timp, nădejdea de a-i afla un urmaș demn, falnic, desinteresat ca el.

Era durerea neamului pe fețele tuturor, — durerea pentru pierderea tovarășului de luptă pe fețele foștilor memorandiști.

Și s'a început prohodul solemn, ca nîcîand. Corul teologilor din Blaj dădea răspunsurile. Sfînte, solemne erau momentele, — părea că un neam își îngroapă regele cel mai iubit, nebiruit și drept, încît și icoanele din părăși păreau a resimți durerea, — părea-că vorbese cu ochi umeziți. Deodată își începeu vîntarea dl canonic *Bunea*, *Linigtea*,

evlavie, cu care a fost ascultat, a încununat frumoasa vorbire, și pe binecunoscutul orator.

O impresie mai bună, mai emoționătoare decît se aștepta. (Vorbirile toate le dăm la alt loc)

Apoi a vorbit vechiul tovarăș de luptă al mortului, încărîntîl, neînfrîntul *Badea George*. N'a vorbit, — a suspinat, a plîns, — și cu el a lăcrămat multimea. Mai bun orator ca lăcrămile lui nu se putea. 'Și a reamintit luptele de jumătate de veac, năcazurile și fericirile trecute și vocea lui s'a înecat, — înădușită de lupta lui din suflet.

Și bătrînul, meritatul tovarăș nîcî acum n'a desperat. A pus vot solemn înaintea lui *D-zu și a oamenilor*, că nu va da lupta, va continua-o, ca să se facă demn de tovarășul, de care acum se despărțeste.

Cu cunoscuta-i vervă, adăno pătrunzător a vorbit apoi dl *Dr. Gavril Tripo*, avocat în Bistrița. A schițat viața, luptele, virtuțile marelui bărbat al neamului, luîndu-și un rămas bun, pătrunzător. Și acum la groapă. Veniți Români, să dăm pămîntului ceea-ce ne-a fost drag, ce ne-a ținut viața, frumosul nostru orai, dar' să ținem amintirea și pilda lui în adăncul sufletului, în altarul cel mai frumos al inimii, altarul iubirii de neam.

La mormînt.

Apoi 'l-au dus la groapă. Ningea greu și se înserase. Îmi părea că un popor își îngroapă comoara, să o ferească de străini.

Cerul surfu părea îmbrăcat în do-lu, jelea neamului românesc.

Arhierul a dat deslegarea arhierescă. A vorbit apoi reprezentantul tinerimii universitare, tinerimea în care răposatul 'și-a pus nădejdea în viitorul neamului.

Dl Mărușiu, st. în drept, în câteva cuvinte bineșimțite de toți, a depus omagiile și durerea tinerimii asupra sicriului. Era seară. Jeluitorii au pornit spre casă, resfirăți, perzîndu-se în noapte cu durerea în suflet, dar' cu nădejdea zilei, a frumosaelor zori de zi, când demnul urmaș al D-ului Rațiu va împleti din razele aurorii cununa cu care va încunună pe vremuri libertatea română.

Demersale.

Din depeșele sosită mai dăm azi următoarele:

București. Alături cu toți Români, cari știu ce au pierdut, perzînd pe marel lor bătrîn, vî aduc mîrturisirea profundei mele dureri și rog pe Dumnezeu să vî dea destulă tărie, ca să răbdați grelele lovituri ale destinului.

Delavrancea.

București. Durerea voastră este durerea întregului neam românesc.

Dinsecu.

București. Asociația generală a studenților universitari români regretă adăno pierderea marelui luptător patriot român, a cărui memorie va rămîne neștearsă, trimișînd condolențe marelui familii Rațiu.

Comitetul Asociației.

Lugoj. Români lugojeni se asociază dolului general, din incidentul morții iubitului vostru soț și părinte și binemeritatului nostru president al partidului național. Dumnezeu vî aline durerea, ear' memoria răposatului rămîne neuitată în poporul românesc, pentru ale cărui drepturi a lucrat și a luptat întregă sa viață.

Coriolan Bradiceanu, Dr. George Popoviciu, Nicolas Birăescu, Dr. Ioan Maior, Dr. Stefan Petroviciu, Dr. George Dobrin, Dr. Valeriu Branigle, Dr. Cornel Jurca, Dr. Aurel Valean, Dr. Isidor Pop, Dr. Iacob Maior, Dr. Procopie Mariu, Vasile Jurca, Vasile Iorga, Vasile Dobrin, George Iacobescu, Tiberiu Bradiceanu, Augustin Silvasi, Dr. Nicolas Petroviciu, Ioan Iorga, Antoniu Musteti, Coriolan Bradescu, Traian Gaspar, Ioan Harambaza, Traian Rațiu, George Noaga, George Triffa, Alexandru Rozor.

Alba-Iulia. Telegrama primită mi-a cauzat o mare durere pentru înostarea din viață a celui mai brav Român din timpul nostru. Un caracter măreț și neînfrîngibil, a cărui valoare numai acum după moarte o vor ști prețul chiar și antagoniștii lui. 'L'am stimat și nu-l voi uita. D-zeu să-l odihnească cu cei drepți!

R. Patîșia, adv.

Timișoara. Din tristul cas de moarte a domnului Rațiu binevoit a comunica familiei condolențele noastre. *Emanuel Ungurean, Petru Ionașu, Dr. Aurel Cosma, Dr. George Adam, Dr. Cornel Iansu, Dr. Constantin Manea, Terentie Bugariu, Cornel Proștean, Arcadie Opresan, Alexandru Buibag, Cornel Crăciunescu.*

Bucium-Sasa. Ne alăturăm cu sufletul la jalmicul convoiu. Odihnă veșnică defunctului națiunii.

Arion Popa, Nicolae David.

Blaj. La dolul neamului românesc la parte și corpul profesor al teologie. *Dr. Sămpăleanu, Dr. Sucu, Alex. Ciura, Oct. Prie.*

Veștem. Vîrsăm cu toții lacrimi de durere pe mormîntul neînfrîntului luptător Dr. Rațiu.

Românii din Veștem.

Blaj. Cu întreg poporul românesc deplîngem și noi moartea lui Dr. Rațiu. *Al. Ciura, Emil Sabo.*

Orăștie. Deplîngem neașteptata moarte a valorosului fruntaș român.

Secția Industrială a »Reuniunii economice» din Orăștie.

Pitești. Liga culturală din Pitești exprimă adăno regrete pentru pierderea ilustrului fruntaș român Dr. Rațiu. D-zeu să apere neamul nostru mult încercat.

Pentru comitet prof. Brăncușu.

Pitești. Plîngem împreună cu întreg neamul românesc pierderea bravului luptător Dr. Rațiu. *Brăncușu prof., Nicolae Ionaș, prof. pens.*

Pitești. Cu profundă durere participăm la dolul național. Moartea președintelui Rațiu este pierdere ireparabilă în lupta culturală a Românișmului. D-zeu mîngîie familia falnicului stegar și apere destinele neamului nostru.

Eftimie Ionescu.

Primarul urbei Pitești, cu 60 icalituri de cetățeni.

Arad. Impedecat a participa la înmormîntarea marelui conducător național Dr. Ioan Rațiu, adăno tristat mî asociez dolului națiunii române.

Dr. Stetan C. Pop.

Cuvinte de adio.

Dăm în cele următoare toate celelate invitări rostite la mormîntul d-lui Dr. Ioan Rațiu.

George Pop de Băsești.

Jalmică adunare!

Adăno mișcat de durere vin și eu, ca soț de luptă, de muncă și de suferință, în numele meu și al conșoților să mă adresez cătră marel decedat, presidentul nostru, soț credincios de luptă, muncă și suferință, aducîndu-i prinosul națiunii și al nostru de recunoștință și de mulțumire pentru dragostea frățească, înțeleapta conducere, jertfire și muncă desinteresată cu care marel defunct în viața sa întregă a servit cauza națională română.

Jalmică adunare!

Faptele și meritele marelui defunct au trecut în domeniul istoriei — istoria este chemată a le transporta posterității. Eu cu această ocaziune mă restrîng a constata, că marel defunct 'și-a jertfit, ca nîme altul dintre noi, toată viața cauzei naționale române dela anul 1848, anul eliberării popoarelor din sclăvia trecutului — astfel, că de atunci și pînă astăzi nu s'a făcut în interesul cauzei naționale un singur act și nîcî un pas, la care fericitul decedat să nu fie luat parte desinteresată și deoizătoare.

Fericitul decedat în înțelesul strict a jertfit »totul pentru națiune».

Marel decedat cu mîndrie și eroism antic roman a apărut cauza națională în fața dușmanilor politici, și a purtat consecuențele cu resigățiune și demnitate bărbătească.

Și acum, venerabile și scumpul nostru president, primește adăno noastră mulțumită pentru dragostea frățească, de care toată viața și cu toată ocaziunea ne ai făcut părtași. Primește recunoștința și mulțumirea națiunii și a noastră pentru jertfirea desinteresată, cu care al servit sfînta cauză a națiunii române, și omagiile noastre ale conșoților de luptă și de suferință pentru conducerea înțeleaptă.

Noi din partea noastră în fața sicriului tîu te asigurăm și punem vot

sacru înaintea lui D-zeu și a oamenilor, că steagul falnic sub care ai luptat și l-ai purtat în numele libertății, trădă, și egalității și demnității, și pe care curat și nepătat îl primim dela tine, cât ne va da bunul D-zeu vieță pe urmele tale și după exemplul tău vom lupta mai departe, îl vom ține sus, îl vom păstra nepătat și așa îl vom transpune urmasilor noștri, fii credincioși ai neamului nostru.

În convingerea, că păcatele de abuz și de putere ale străbunilor noștri de odinioară prin suferințele noastre seculare sînt espiaate, sperăm, că urmând calea indicată de înaintașii noștri și de tine, lucrând și luptând, prevedința divină ne va ajuta sfânta și dreapta noastră cauză a o ducă la izbândă!

Dormi și odihnește deci în pace și spiritul tău planând asupra noastră ve-licioasă să fie memoria ta!

Dr. Gavril Tripou.

Mă opresc modest și îngândurat în fața crierului care cuprinde rămășițele pămîntului ale marelui fiu al națiunii române. Stau îngândurat și trecutul se oglindează în sufletul meu, trecutul neamului, cu clipele frumoase și cernite, cum toate-toate se grupează pe lângă marea figură a răposatului. — Dar nu mă pun să fac aici istorie, toate doresc și ea în aceste momente de sublimă durere să mai adreseze câteva cuvinte către cel-ce se duce dintre noi, către Dr. Ioan Rațiu:

„Mai bine de un jumătate secol ai fost ostăz neînfrînt și statornic, stegar falnic, conducător înțelept și credincios, pază neadormită a poporului român, în lupta lui pentru limbă și cultură, pentru existență și drepturi.

Ai fost unul dintre factorii de frunte ai neamului din tinerețile tale, când în furtunoasele vremuri de redeșteptare cu arma în mână, — apoi în epoca bărbăției cu inima și cuventul aluat parte hotărîtoare la toate actele culturale și politice ale poporului român. De apururi în frunte erai și de-apururi inimos. Anii memorabili 1848, 1860, 63, 69, 73, 80, 81, 84, 87, apoi 1890, 92, 94 toți ne spun de idealismul, curajul, înțelepciunea cu care ai luptat și pe urmă ca geș ai condus gîrele de luptători desăsurăți în linii de apărare.

Ne-ai fost măiestru neîntrecut în cultul patriotismului luminat, — al iubirii de neam, vecinic caldă și activă. Ne-ai învățat a rămâne pe viață și pe veacouri păzitori neclintii ai limbii, legii și datinelor străbune; a păstra între toate împrejurările credința neștirbită în viitorul neamului nostru, spunându-ne că din credința tare se naște viitorul.

Ne-ai fost conducător falnic, interpret fidel în acțiunea memorandistă, în epoca de energie și de apărare a vieții noastre naționale organizate.

Între lacrimile și entuziasmul nostru ai tuturor, ai fost interpretul inimilor noastre, ale neamului, când în marele proces al Memorandului ai făcut cunoscuta și renumita enunțatie, că „drepturile nu se discută, ci se afirmă, prin care ai ridicat poporul român la cunoștința demnității și la nivelul înalt al drepturilor sale.

Fruntăz încărunțit și rămas superb în lupte, fruntăz ai fost și în purtarea suferințelor ce ne-au urmat la Seghedin și Vaj, prin ceea ce tu cu tovarășii tăi ai contribuit în măsură neprețuit de mare a înălța nivelul moral al luptelor noastre drepte, și-a da urmasilor exemplu viu de jertfire de sine, drept sol roditor și sîmînță sfântă la răsărirea viitorului nostru dorit.

Când îți iei patul liniștii de veci, în acest cimiter scump nou, lângă măiestrii și foștii tăi soți de lupte: Papiu Ilarian, George Barițiu și baronul Urs de Margina — poporul român de prețutindenea te înconjoară sufletește și suspină îndurerat — ca un codru bătut de vînturi, în jurul unui stejar uriaș, căzut la pămînt.

Aceste suspinuri, acest prinos de recunoștință nemărginită, de iubire îndurerată va păstra amintirea faptelor tale bărbătești pentru generațiile ce vin.

Acest suspin și această iubire dureroasă te însoțească drept suită meritată la ȧșirea ta din patria și viața ta pămînteană, ce cu glorie o ai străbătut.

Capetele noastre se apleacă înaintea srierului tău și memoriei tale — mă nile tremurătoare către srierul tău se îndreaptă și inimile noastre îți zic: „Fie-ți amintirea deapănarea și odihnești în pace.

I. Meruțiu.

Jalnică adunare! Triști ascultători!

Ca un vifor pornit din senin, ca un uragan, care culea la pămînt outropitor ce-î stă în cale s'a năpustit neîngăduitoarea moarte spre ale noastre plaiuri. Și năpraznică cum tăia vîzduhul s'a isbit de un falnic stejar, care zeol de ani de-arîndul a dat pept cu grele vremi, care o jum. de veac a rezbit cu negre vijelii, cari aveau de țintă a curma la pămînt, a frînge plăpînda vieții, ce se adăpostia sub ramurile l'estine, sub falnică-i coroană. Și l-au clătît prin aceste vijelii, și printre ramurile vînoase nu odată vuet au produs, curma însă nu l-au putut, și el măstos a rămas, gata de noue lupte, fală a plaiurilor române.

A trebuit însă să vină moartea, cel mai îngrozitor dintre uragane, pentru ca să-l curme și acum eată-l căzut, acume prăbușit și doborîrea lui dureros geamăt răsună din munți și din văi, din toate colțurile încălzite de suflarea românească.

Spun scrutații tainelor universului, că în vîzduhul îndepărtat, între mii și mii, apar unii astrii, cari oalea o arată celor ce străbat munții de valuri pe întinsele oceane, cari pașii îndreaptă celor ce traversează imensele pustii, dar' că dela o vreme slăbesc și acestia și se prăbușesc cît de tîrziu în oceanul veciniceii abea lăsînd pe urma lor o dungă luminoasă de sourta durată. Dacă așa e în univers, atunci un analog cas e acesta, când de pe orizontul neamului român dispare un astru, care decenii de-arîndul a îndreptat spre țintă pașii unui popor, căruia dat l'a fost, în oceanul vieții să străbată colos de valuri.

Și mai spun învățații popoarelor, că pămîntul, acest vecinic neîndestulit despot al omenimei, e o scenă, pe care omul apare, își joacă rolul și dispare. Dacă într-adevăr așa este, atunci de pe scena luptei pentru existență a poporului român a dispărut un prețios luptător, un vrednic stejar. A depinge ori baremi a schița rolul, ce l'a avut acest bărbat pe scena de luptă a poporului român, nu mă simt chemat nici aș putea după cuviință.

Dar' în fața acestui trist tablou, când națiunea jelește, cade-se să luăm și noi partea de doliu.

Ne achităm deci de o sfîntă datorință, împlinim o onorifică misiune atunci, când atât din propriu îndemn, cât și cu deosebire din încrederea și în numele tinerimii univ. rom. din Cluj, depunem tributul de omagiu și recunoștință, cît și esprasia durerii noastre la mormîntul, ce cu o clipă mai tîrziu are să închidă în tainicul său sin un astru căzut de pe orisonul neamului românesc, un brav luptător de pe scena luptei noastre pentru existență.

Și aducem acest modest tribut, dela Golgotha-rom., unde acest vrednic luptător împreună cu neînficații săi soți și cu dinții un popor întreg, impins a fost spre dealul Calvariei.

Îți zicem deci spre adio: înainteaș suflete nobil spre înălțimea, ce l-ai deschis prin faptele tale, pășește și fii încredințat, că tinerimea rom. gata de luptă va cultiva neștirbite idealurile ce ne ai lăsat moștenirea și pentru cari o viață ai trăit.

Odihnește în pace.

Îți vom păstra memoria.

Voici de presă.

„Deutsches Volksblatt“.

„D. V. din Viena scrie în numărul 5001 din 6 l. o. următoarele: „Ieri a murit Dr. Ioan Rațiu, președintele partidului național român, dizolvat pe nedreptul de guvernul maghiar. Dr. Rațiu se bucura între conaționali săi de mare vază și se dedica încă, cu toată stătea lui înaintată, cu adevărat entuziasm chestiunii Românilor ungureni și transilvăneni, amenințați în existența lor națională prin sistemul maghiar de brutalizare. El încă a fost unul din conducătorii deputațiunii de mai multe sate, care venise înainte cu mai mulți ani la Viena, ca să depună la treptele tronului în formă de memorandum plîngerile Românilor. Când a pus sub acuză justiția maghiară pe autorii acestui memorandum, Dr. Rațiu a fost acuzatul principal. El a avut să suferă mult din cauza govinismului maghiar și într-un rînd plebea fanatizată l'a demolat casele din Turda. De mulți ani nu mai eșercita advocatura, trăind în Sibiu până la finea vieții ca un credincios amic și sfătuitor al poporului său.“

Dela teatru.

Cea mai nouă comedie în 3 acte a lui L. Fulda, „Kaltwasser“, se va reprezenta mîine prima oră pe scena teatrului german din Sibiu. În Berlin a obținut aceasta piesă esceleat a autorului pieselor „Talisman“ și „Zwillingschwester“ un succes mare, care îi va rămîne, după-cum sperăm, credincios și aici. În mod plăcut prezintă Fulda în „Kaltwasser“ viața dintr'un sanatoriu da apă rece, succedîndu-i să aducă pe scenă oameni desemnați în mod complet. Înscenarea e încredințată dlui regisor Mauth, rolurile sînt distribuite cu pricepere.

MAI NOU.

Aseară tîrziu a sosit cu trenu', în-tîrziat din cauza ometului, dl. Al. D. Florescu, secretar general al „Ligei culturale“ din București. D. Florescu a adus o splendidă cunună, care s'a depus azi pe mormîntul marelui Român.

Bibliografie.

„Călimdarul Poporului“.

Al optprezeclea an din „Călimdarul Poporului“ e gata să pornească de nou pe drumul către casa țărănilor, meseriașilor, comercianților și inteligenților noștri. Precum în fiecare an, așa și acum „Tipografia“ s'a străduit să pună în mîna oamenilor noștri un călimdar tot mai frumos, tot mai bogat și tot mai instructiv, care să fie adev. o carte păstrată cu drag pentru mai mult timp nu numai pentru un an, cum s'ar pare după firea călimdarului.

După obiceiuita parte calendaristică, apoi postă și telegraf, competențe, urmează un capitol lung despre bisericele și școalele noastre, reuniunile de meseriași, de binefacere, de femei, de agricultură, înșoșiri de negoț, bănci, cuprînzînd date bogate și nouă, după schimbările, ce s'au întîmplat din anul trecut până acum.

Partea literară e introdusă prin „Credeul Românului“. Urmează numai decît o frumoasă și înduioșătoare biografie, presărată cu poezii, a nemuritorului Avram Iancu. Ea e scrisă de vestitul profesor din Iași Moldovei, dl. Grigore C. Bujoreanu, care atîta caldura a pus în descrierea vieții eroului nostru, încît din nou s'a adevărit, că Românii, fie la Mureș, fie la Iasi, fie la Dunăre, fie la Prut, una simțesc. În fruntea biografiei se află chipul lui Iancu, așa cum nu s'a mai publicat până acum nîdîri. Sub iconă e iscălitura proprie a lui Iancu.

Urmează o dragălașe poezie de T. Șerbanescu, apoi o glumă și după ea biografia episcopului Mihail Pavel în frunte cu portretul lui, făcut eara anume la Viena pentru „Călimdarul Poporului“. O frumoasă rugăciune în versuri de Elena din Ardeal premerge unei povești de M. Eminescu, după care e icona mormîntului lui Barnuțiu. O anecdotă „Copiii Țigănilui“ de Teodor Speranță, veselnicul scriitor al nostru, apoi o jalnică istorisire din viața țărănilor de poetul A. Vlaheș, urmată de o glumă, premere portretul regretatului poet băndărean Victor Vlad Delamarina și o poezie glumeață a lui, „Papricașu nașului“. Urmează o nouă poveste, apoi portretul tînerului regel al Spaniei. Dl. I. Georgescu a scris un articol foarte instructiv despre negoțul cu ouă. O poezie frumoasă „Codrule, Maria-Ia...“, o snoavă „Orreul la rai“, și apoi urmează „Revașul nostru“, aceasta gazeta anuală, care pe 23 de pagini resumează tot ce s'a întîmplat de interes în istoria poporului român și în lumea largă în curs de un an. Revașul e presărat cu șapte iconașe, portrete de-ale generalilor buri, doamna Krüger, Roosevelt, Abduraman, Abibula ș. a.

După revaș se continuă articolul din anul trecut „Bucătaria țărănilui“, scris de d-na învățătoare Ana Florea. Și continuarea această e plină de faturi bune, de aceea va și fi primită cu aceeași bucurie, cu care au primit toate foile și toți cetitorii partea primă din anul trecut.

Poesii populare, sfaturi și glume încheie partea literară, careia îi urmează țergurile.

Notă. Călimdarul costă și anul acesta, cu toată bogăția lui, numai 46

bani (23 cr.) cu porto cu tot. Pentru înouăfurarea speselor cu porto se recomandă, ca să și-l procure mai mulți deodată.

Trimiterea cu ramburs vine prea scumpă, de aceea îl espedăm numai trimițîndu-se banii înainte. 10 esep. comandate deodată, se trimit cu porto plătit de „Tip“.

Anul 1848 în principalele române. Acte și documente publicate cu ajutorul comitetului pentru ridicarea monumentului lui Ioan Brătianu. 2 tom. București, Inst. Carol Göbl. 1902. Prețul unui volum 12 lei.

Euripide: Ifigenia. Traducere în versuri de P. Dulfu. București. I. V. Sococ. 1903.

Scriitorii români în usul școalelor. Broș. I. Cetatea Neamului. Dramă ist în 3 acte de V. Alexandri. Cu introducere și notițe în usul școalelor de Leonida Bodnărescu, prof. Cu 3 ilustrații. Prețul 50 b. Cernăuși, 1902. — Edițiile școale ale dlui Bodnărescu urmăresc scopul de-a ajuta învățămîntul limbii și literaturii române la școalele medii și la pedagogile din Bucovina. Textul îi premerge o introducere foarte instructivă; e urmat apoi de note esplanative. Prețul foarte mic va contribui mult, ca învățătorii și oșalași cărturari dela sate să-și poată forma cu timpul o bibliotecă a scriitorilor noștri.

Tragedia Calvarului, de abb. Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain“ a teologilor din Blaj. Ediț. societății tipar „Tipografia“, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într'o concepțiune originală și într'un stil superb, divina tragedie a Măntuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicnuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica esceleței traducerii, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încît nise pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înăfășurarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „Tipografia“ noastre. Ear' broșura în stil antic, franțuzesc îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învălișul e de hîrtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înăfășurare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

A apărut: Edițiunea a II-a din Douăsprezece cântec de coală pentru 2 și 3 voci, cîntecul I. de Imoșeu Popoviciu, prof. de musică la seminarul Andreian. Se poate procura dela librăria archidieceșană din Sibiu cu 50 bani esemplarul + 10 bani porto.

Elemente de musica vocală pentru școala populară de N. Stoicovici. Ed. libr. H. Zeidner, Brașov. Prețul 50 b.

Cuvîntare ocașională la demolarea bisericeii din Sibiu-ocetate. A apărut în broșuri frumoase cuvîntarea ce a ținut o. Rev. d. Dr. Miron E. Cristea, archidiacon, cu ocazia demolării vechiei catedrale.

Tot de acelaș autor a apărut și o altă broșură cu titlul „Cuvîntare contra beției“.

Aceste două cuvîntări merită a fi cîștite de ori-cine și mai ales cea din urmă este o lectură folositoare pentru popor.

„Versuri“ de Demetrius. Un drăgălaș volum de poezii a apărut în ediția asociațiunii „Arta“ din Buzău, cu titlul simplu de mai sus; autorul anonim Demetrius este un tîner originar din Transilvania. Volumul acesta este începutul publicării unui șir de lucrări ale scriitorilor noștri tineri. Prețul volumului de 160 pag. hîrtie fină, 4° este numai 2 lei. Se află de vînzare la tipografia „Crucea“ în Buzău, precum și la librăria noastră.

Dreptul civil român. A apărut vol. II. din prețuitul op. „Dreptul civil român“ de dl. C. Nacu, profesor la universitatea din București. Volumul acesta pe o estindere de 910 pagini 8°, mare sub titlu: Despre succesiuni, despre donațiuni între vii și despre testamente, despre contracte sau convențiuni — cuprinde cele mai însemnate părți din dreptul privat. Dl. C. Nacu este cunoscut ca un jurisconsult de primul rang în România. Opul seu e tratat cu un mare aparat științific și practic. La fiecare pagină observăm esprimate în mod cel mai clar vederile savantului și praxa juridică de toate zilele. Recomandăm cu toată căldura juristilor noștri procurarea acestui op de mare valoare pen tîi toți Românii, cari se interesează de știința și de justiția regalului român. Prețul vol. II. e 12 lei. Se află de vînzare la librăria I. V. Sococ, în București.

„Meteor“, este titlul unui roman apărut de curînd în volum. Autorul este dl. Vasile E. Moldovan, bine cunoscut publicului. A publicat până acum o mulțime de poezii și mai multe scrieri în proză. Meteorul este un roman basat pe studiu aprofundat și pare predilect al autorului din sfera spiritismului și a schimiel. Este prima lucrare la noi în jenerul acesta, primul roman care ținde cunoștințe din cadrul științei. Pe lângă tendențele urmărite de autor în romanul seu, Meteorul este o lectură simpatică, interesantă și captivătoare; în stil destul de ușor. Recomandăm publicului acest roman, convingîi fiind, că le va câștiga plăcerea.

Să poate procura dela autor, precum și dela redacția noastră, cu prețul de 1 coroană.

A apărut: Casa rurală în raport cu marea și mica proprietate din punct de vedere economic, de Vasile S. Moga: București 1902. Prețul 50 bani.

— Teoria asigurărilor asupra vieții, de Ioan I. Lăpădatu. Brașov, ti o grafia Clucru și comp. 1902.

— Cîteva momente din „Inocenturile bisericeii române“, de C. Anner. Blaj, 1902. Prețul 20 bani.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei“ se află de vînzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . . cor. —40
Portretul Metropolitului Sterea Șuluțiu —40
Portretul profesorului Gregoriu Silagi —30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii —40
Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . —30
Catedrala din Blaj —60

A apărut: Teologia pastorală de Dr. Isidor Marou, canonic metropolitan. Vol. I. Didactica pastorală. Blaj 1902. Prețul 4 cor. (Rom. 4 l. 50 b.) În mica noastră literatură teologică era adăncă simțită lipsa unui op de teologie pastorală. Lipsa aceasta e suplinită în mod demn de numele autorului prin opul de față, care se ocupă în acest vol. I. Îndeosebi cu Didactica pastorală, adică cu Homiletica și Catechetica. Cartea va face servicii escelente nu numai clerului, ci chiar și învățătorilor. Autorul promite a scoate în curînd și Liturgia și Hodegetica pastorală, ca opul să fie complet.

„Carnetul roșu“ este titlul unei interesante novele nihiliste, tradusă din germană de Mogul și apărută zilele acestea. De vînzare la tipografia A. Mureșan, Brașov. Prețul 60 bani.

Dicționar mitologic de Gavril Pop, canonic în Blaj. Patru broșuri. Prețul fascicoului ultim 20 bani. Întreg opul nelegat costă numai 1 cor. 45 bani cu portul-postal împreună. Opul acesta uple un gol foarte simțit la noi. Se estinde pe 294 pagini 8°, și se află de vînzare la autorul în Blaj. Recomandăm cu toată căldura această interesantă carte tuturor acolora, cari doresc să-și desăfășore fantasia prin frumoasa lume a mitologiei antice.

Sociți în Sibiu.

La 8 Dec. a. 1902.

Hotel „Imperatul Romanilor“: Dr. Dălanu, Dr. Iura, Dr. Vajda Cluj; Stenner, Gross, Brașov; Abel, d-na Belle, și flica, d-na Micu, d-na Kühn și flica, Făgăraș; Roth, Patifia, Alba-Iulia Dr. Urbanyi, Odorheiu; Dr. Deutsch, Zernești; Timar, și soția, M. Oșorheiu; Florescu, București; Gerber, Toplița; Balassa, Olci-biserici; Dr. Tripou, Bistrița; Dr. Cornea, Sighișoara.

Hotel „Newshrer“: Frey, Budapesta; Adler, Brașov; Serdic, Pitești.

Hotel „Mellier“: Sentmiklossy, Budapesta; Moldovan, Radna; Osvad, Hunedoara; Nicola, Cluj; Mezel, Papiu, Dompa, Boldes, Ben, Cosma, Tatali, Stanciu, Noasa; Beteicu, Andra, Gergely, Iulias, Tioacu, Grama, Cioba, Berghian, Blaj; Iolea, Lipova; Popescu, Decei, Brașov; Săn-Nicolai-lu-mare; Ieneș, Lugoj.

Hotel „Mihailu“. Kahan, Sarpatak; Banciu, Rod; Constantinescu, Brașov.

Hotel „Central“: Augustin, Bistrița; Măndrean, Săliște.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Marți, 9 Decembrie n.

„KALTWASSER“.

Comedie în 3 acte de L. Fulda.

Începutul la 7 ore seara.

Redactor responsabil: Ioan E. Prodan. Proprietar: Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Entreprise des pompes funèbres.

Telefon nr. 46-47. Strada Cismădiei nr. 18. Telefon nr. 46-47.

Prin aceasta îmi iau voie a aduce la cunoștința prea onoratului public, că am deschis un **institut de întreprinderi funebre** și l'am provăzută cu cele mai bune sieriuri de metal și de lemn, covoare, dela cea mai ieftină până la cea mai fină execuție, cu recușite de înmormântare de tot nou, precum și cu un car funebru de gală și alte care funebre.

În legătură cu acest institut am înființat și un **deposit de cuani** foarte bogat, prin ceea-ce sînt pus în poziție a pute a escuta înmormenări dela cele mai simple până la cele mai pompoase.

Institutul e concesionat prin lege.

Mă voiuz nizu, ca prin prețuri moderate să-mi câștig comande cât de multe și în această credință semnez

cu stîmă

Fritz W. Elges.

Locuri pentru anunțarea înmormențărilor, de unde se escută imediat to, se află în str. Cismădiei nr. 18, str. Sării nr. 37 și str. Weinanger nr. 1.

Cognac

CZUBA-DUROZIER & Cie.

DISTILLERIE FRANÇAISE. PROMOTEUR.

Descrierea Ardealului.

Cine voaște să cunoască frumoasa țară a **Ardealului**, și cu deosebire **Munții Apuseni**, patria lui Horia și Ianuș, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume

Teara-Noastră.

Descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea Mureșului, apoi **Zarandul și Munții Apuseni**.

Cu 2 ilustrațiuni și o geată.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate marile noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avu despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele: „Pînă astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Din Silvestru Moldovan a răsunat deci prin această publicare unei treburile ce într-adevăr se alina la noi. Sperăm, că publicații cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comanda se pot face la

Librăria W. Krafft.

Din editura „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureana. Novela de Ioan Slavici, 12 ccașe tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pășărea Pătră. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcălă și Tăndălă. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegere-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Tola legănat. Poveste de Gr. Sima al lui I. M. Un exemplar 16 bani.
8. Colăscăritul. Obiceiurile țărănilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Elina a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgostitul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Rădăcina de mamă. Legendă populară din ghera Născădelui. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Basca de Bujana Năncovă, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Isărlă. Un exemplar 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui I. M. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrani. Ghiduri, întrebări și răspunsuri, întrebări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui I. M. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Tărlui de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăraș. Cu trei picături. Poveste franceză de Eliezer Tănăsescu, după A. Gervay. Un exemplar 16 bani.
19. Căpățâna. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un pătâr în îndrăgostire. Novela de Björnsterne Björnson. Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teacă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Săpătorul. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Crăciunului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigătele. Din fanteziile lui Noșac Gegan. Un exemplar 14 bani.
25. Drama mamă. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Voci. Din fanteziile lui Noșac Gegan. Un exemplar 40 bani.
28. Păcălă în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Săgaritul. Comedia de Meliș. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
31. Născăritul. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
32. Dina împărăteasă și penan al aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roșca. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba îndrăgostit. Poveste în versuri de Ioan Moș. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa farmecată. Poveste în versuri de P. Dulău. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moș. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moș. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghisla. Un exemplar 24 bani.
41. Ponecel bun de inimă. Comedia în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. v. Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moș. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Făcălă. De George Coșbuc. Un exemplar 60 bani.
44. Răscălitul. Poveste de Nicolae Trămbițaș. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenov. Tradusă din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Povești populare. Căntecul bătrăneț. Din culegerile lui I. Pop. Bogdan. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și poște tot vânzătorilor, să dă rabatul cavenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Femei și fete!

Contra greutăților menstruației.

durere de spinare, de corp, sgârșiri, dureri de cap, indispoziție etc.

se recomandă „Amasira”, un surogat de teă (în formă de pravuri), care influențează în mod hotărît nestrăcios și poate fi ușor luat. E recomandat cu căldură de medici. Dr. med. M. din Stuttgart scrie între altele: „Dintre teiurile recomandate ca medicamente interne am dat întâietate, pe baza unui șir de experiențe favorabile, unui surogat mai nou, înregistrat sub numele „Amasira”, care de fapt întrec prin eficacitatea sa ori-ce altă teă”, etc. — Dr. med. B. din Berlin zice între altele despre rezultatele obținute la cură, ce-a făcut d-na S. Köpenick: „Pacienta, de constituție debilă, s'a plâns de indispoziție și dureri de spate la începutul menstruației precum și la câteva zile după aceea. După a patra clasă de teă au dispărut aceste greutăți. Din prilegiul unei alte vizite făcute în 3 Aug arăta mai vîscă, ca mai înainte. I treouze uritul de vîscă și acum muncește cît două” etc. D-na I. din Stuttgart ne comunică: „Nu voiuz întârzia să recomand cu căldură fiecărei femei acest preparat eficient”. Recomandațiunile acestea precum și altele se pot vedea în original la fabricant. Prețul Amasirei e de cutie 3 cor. (destul pentru 3—4 luni). Veritabilă numai cu subscrierea lui A. Locher. Unicul fabricant: Andr. Locher, pharmac. Laboratorium, Stuttgart.

Depozite: Budapesta: I. Török, Király utca nr. 12. Pojon: Dr. Adler, farmacia Salvator, precum și în toate farmaciile mai mari din Austro-Ungaria. 408 3—25

Cumpărați-vă Călindari!

Cel mai bun, mai frumos și mai ieftin calindăr românesc

Calindarul Poporului

pe 1903

a apărut și se află de vânzare cu prețul de 40 bani (20 cr.) și porto 6 bani (3 cr.)

Se poate procura dela librăria „Tipografiei”, societate pe acții în Sibiu, strada Poplăci nr. 15 și la alte librării din țeară.

Supplex Libellus Valachorum.

Cererea celor doi Episcopi români prezentată în numele națiunii române către Împăratul, la 1791.

Textul original și traducerea făcută de

Dr. E. Dălanu.

Se află la toate librăriile românești.

Prețul 1 coroand.

Portretul

lui **Dr. Gregoriu Silași**

făcut după o fotografie, tipărit pe carton fin a mărime de 24x32 cm. îl trimite franco pentru 30 bani.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni

Doi mari Metropoliți ai Românilor Andrein bar. de Șaguna

și **Alexandru Sterea Șalutiu.**

— Portrete frumoase. —

Lărate în Viena, în fototipie, fiecare separat pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Deschidere de prăvălie.

Avem onoare a aduce la cunoștința prea onoratului public, că în **1 Decembrie n. c.** am deschis în piața din loc

Piața-mare nr. 16

un magazin de mărfuri curente, de modă și de manufactură

sub firma improcolată

Kremer & Kleisch.

Asortându-ne magazinul nostru cu mărfuri ieftine sîntem în plăcută poziție a pute vinde, pe lângă **prețuri fixe**, toate mărfurile din deposit cu **prețuri foarte moderate**.

Invitând pe P. T. public a se convinge personal despre aceasta, îl asigurăm de serviciu prompt și cinstit și semnăm

Cu deosebită stîmă

Kremer & Kleisch.

394 9 10

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de novele și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria

W. Krafft.

Din editura „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare”	1.—
Brote Eugen, Tineria vitelor	—24
Trifoiul	—30
Costan T., Aur, novela	—40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata	—32
Evers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.00
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
Reprive din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII din 1886)	—10
Rusuș-Sirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simion T., Păcate Domnești, novela orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și poște tot vânzătorilor, să dă rabatul cavenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folosite de tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului” a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite boale lipicioase și multe alte lucruri folosite. Cartea se numește

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ
(Leucirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stînd cu dinții la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revăzută — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.